

ETAPPE 9:

NAMUR – ANSEREMME

21 MEI

Na Namur wordt het mooi las ik ergens. O, was het dat dan nog niet? In ieder geval kan het niet op, dat is zeker. De oevers zien er hier nog romantischer uit met fraaie landhuizen en kasteeltjes, steeds vaker afgewisseld door imposante rotspartijen. Door de sluizen (het worden er steeds meer) kom je bijna vanzelf in een groepje boten terecht dat in konvooi met elkaar opvaart. Handig, want je kunt elkaar af en toe een beetje helpen. En leuk, want we lijden allemaal aan dezelfde bootjesgekte natuurlijk. Al krijg je dan vanzelfsprekend ook de verhalen erbij cadeau: “Givet? Alleen? Dat valt niet mee, vijf meter verval en de bolders staan er anderhalve meter van de kade dus die zie je van beneden af niet!” En ik krijg ook nog twee tunnels. En er worden me sluiswachters voorspeld die lunchen van twaalf tot twee. En sluizen die het dagenlang niet doen. En tenslotte de Rhône met zijn stroming, zo sterk dat hij onbevaarbaar is als het in de bergen heeft geregend! Zoals de oudere schipper van die sleper zegt: als je naar verhalen gaat luisteren begin je nooit nergens aan. Gelijk heeft-ie.

Ik ga morgen bij Givet Frankrijk in en dan krijg ik ... een afstands-bediening! Voor een lange reeks vast erg verschrikkelijke sluizen. Het traplopen per boot gaat beginnen! ■

